

Sygn. akt V KZ 34/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

na posiedzeniu w dniu 27 października 2014 r.

w sprawie **D. R. – Z.**

skazanego z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu

Okręgowego w S. z dnia 19 sierpnia 2014 r., o uznaniu wniosku skazanego D. R. –

Z. z dnia 21 marca 2014 r. oraz wniosku jego obrońcy z urzędu z dnia 8 sierpnia

2014 r. o przywrócenie terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie na

piśmie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 stycznia 2012

r., i jego uzasadnienia za bezskuteczny,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

postanowił

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Przewodniczący Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w S. wskazanym zarządzeniem uznał wniosek skazanego D. R. – Z. z dnia 21 marca 2014 r. oraz wniosek jego obrońcy z urzędu z dnia 8 sierpnia 2014 r. o przywrócenie terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 stycznia 2012 r., sygn. akt ... 470/11, i jego uzasadnienia za bezskuteczny, albowiem ustalili, że obydwie te

wnioski zostały złożone po upływie przewidzianego w art. 126 § 1 k.p.k. siedmiodniowego terminu zawitego do jego wniesienia.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył D. R. – Z., który podniósł, że powołanym wyrokiem Sądu odwoławczego został skazany za przestępstwo, którego nie popełnił, a zaniechanie jego dotychczasowego obrońcy z urzędu złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie wyroku Sądu odwoławczego oraz jego uzasadnienia pozbawiło go możliwości kontroli kasacyjnej powyższego wyroku. W związku z tym wniósł on o zmianę zaskarżonego zarządzenia i przywrócenie terminu do doręczenia mu odpisu wyroku z uzasadnieniem, albowiem zaskarżone zarządzenie zamknęło mu drogę do zaskarżenia kasacją wyroku Sądu Okręgowego w S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie. Przepis art. 126 § 1 k.p.k. za jeden z warunków formalnych, od których spełnienia uzależnione jest przywrócenie terminu zawitego, (np. do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku z uzasadnieniem), uznaje okoliczność, że tego rodzaju wniosek powinien zostać zgłoszony w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody. Niedopełnienie tego warunku stanowi brak formalny wniosku o przywrócenie terminu, który stosownie do treści art. 122 § 1 k.p.k. powoduje, że czynność procesowa dokonana po upływie tego terminu jest bezskuteczna. W konsekwencji samo merytoryczne rozpoznanie wniosku o przywrócenie terminu zawitego, np. do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, musi poprzedzać badanie spełnienia warunków formalnych tego wniosku, w tym zachowania siedmiodniowego terminu zawitego od ustania przeszkody uniemożliwiającej jego zgłoszenie (zob. postanowienie SN z dnia 13 sierpnia 2014 r., III KZ 43/14, LEX nr 1493988). Z tego powodu należy zaakceptować formę podjętej decyzji procesowej o bezskuteczności wniosku, która nie jest odpowiednikiem postanowienia o odmowie przywrócenia terminu zawitego, którego wydanie w postępowaniu jurysdykcyjnym należy do wyłącznej kompetencji sądu (art. 126 § 2 k.p.k.). Niewątpliwie zarządzenie prezesa sądu, przewodniczącego wydziału lub upoważnionego sędziego o uznaniu wniosku o przywrócenie terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i

doręczenie odpisu wyroku sądu odwoławczego i jego uzasadnienia zamyka drogę do wydania wyroku w trybie kasacji, dlatego jest ono zaskarżalne - art. 459 § 1 k.p.k. *in princ.* w zw. z art. 466 k.p.k. (zob. postanowienie SN z dnia 24 października 2001 r., IV KZ 59/01, OSNKW 2002/1-2/11).

Trafnie w zaskarżonym zarządzeniu wykazano, że skazany i jego ówczesny obrońca z urzędu uczestniczył w rozprawie apelacyjnej w dniu 9 stycznia 2012 r., na której zapadł przedmiotowy wyrok Sądu odwoławczego. Z treści zapisu zawartego w tym protokole wynika, że obydwaj zostali pouczeni o sposobie i terminie wniesienia kasacji (k.1226).Nadto należy zaakceptować ustalenie, że nawet gdyby skazany, z uwagi na nieznamość art.84 § 3 k.p.k., błędnie liczył na aktywność procesową jego obrońcy po wydaniu wyroku Sądu odwoławczego i zorientował się, że obrońca z urzędu nie podjął żadnych czynności celem zaskarżenia wyroku Sądu odwoławczego dopiero po zapoznaniu się z aktami sprawy, które nastąpiło w dniu 26 lutego 2014 r. (k.1447), to ustanie tak rozumianej przeszkody w zestawieniu z faktem, iż skazany złożył wniosek o doręczenie wyroku Sądu odwoławczego z uzasadnieniem w dniu 28 marca 2014 r. nastąpiło z uchybieniem siedmiodniowego terminu zawitego do jego wniesienia od daty ustania tak rozumianej przeszkody. Oskarżony miał wówczas świadomość tego faktu, zważywszy na uprzednie pouczenie jakie otrzymał na rozprawie apelacyjnej w zakresie terminów procesowych czynności okołokasacyjnych i sposobu wniesienia kasacji. Teza ta znajduje również zastosowanie do podobnego wniosku obrońcy z urzędu skazanego, który wpłynął do Sądu w dniu 8 sierpnia 2014 r., zwłaszcza, że został on wyznaczony do ewentualnego złożenia w niniejszym postępowaniu tego rodzaju wniosku w dniu 25 czerwca 2014 r. (k.15).

Należy podkreślić, że w wywiedzionym zażaleniu skarżący nie kwestionował ustaleń zawartych w zaskarżonym zarządzeniu w zakresie momentu, w którym ustała przeszkoda do złożenia wniosku o przywrócenie terminu zawitego określonego w art. 126 § 1 k.p.k.

Dlatego też należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia. Warto wskazać, że termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu zawitego jest również terminem zawitym, dlatego możliwe jest wystąpienie z wnioskiem o jego przywrócenie, zwłaszcza w sytuacji, gdyby uchybienie to wynikałoby z zaniedbania

obrońcy (zob. postanowienie SN z dnia 10 stycznia 2000 r., IV KKN 32/99, Prok. i Pr.-wkł. 2000/5/5).